

- til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som køber, og som ikke er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som køber, og som er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet ikke er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som sælger, og som ikke er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet er etableret i Finland
 - til et selskab, der i forbindelse med virksomhedskøbet optræder som sælger, og som er etableret i Finland, og målselskabet for virksomhedskøbet ikke er etableret i Finland?
2. Har det betydning for sagen, at forsikringen kun dækker det skattemæssige ansvar, som er opstået for målselskabet før gennemførelsen af virksomhedskøbet?
3. Har det betydning for sagen, om genstanden for virksomhedskøbet er aktierne eller et bestemt forretningsområde i målselskabet?
4. Har det i en situation, hvor genstanden for virksomhedskøbet er målselskabets aktier, betydning, at de garantier, som sælgeren har givet køberen, kun omhandler, at sælgeren har ejendomsretten til de solgte aktier, og at tredjemand ikke har rettigheder i dem?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25.11.2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (EUT L 335, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 8. februar 2018, A
mod Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Sag C-89/18)

(2018/C 142/44)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: A

Sagsøgte: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I et tilfælde, hvor der er indført »nye restriktioner« for familiesammenføring mellem ægtefæller, der som udgangspunkt strider mod stand still-bestemmelsen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 (den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen), og disse restriktioner begrundes med det af Domstolen i dommen af 12. april 2016 i sag C-561/14 ⁽¹⁾, Genc, jf. også dommen af 10. juli 2014 i sag C-138/13 ⁽²⁾, Dogan, anerkendte hensyn til »vellykket integration«, kan da en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 7 — der blandt andet betyder, at det overordnet er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandstatsborger og har opholdstilladelse i Danmark, og dennes ægtefælle, at parrets tilknytning til Danmark er større end til Tyrkiet — anses for »begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet«?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, således at et tilknytningskrav som udgangspunkt anses for egnet til at sikre integrationsformålet, kan der da, uden at dette strider mod restriktionstesten og proportionalitetskravet:
- i) anvendes en praksis, hvorefter der, når ægtefællen med opholdstilladelse i medlemsstaten (referencepersonen) først er kommet dertil som 12-13-årig eller senere, ved vurderingen af referencepersonens tilknytning til medlemsstaten lægges betydelig vægt på følgende: om den pågældende enten har haft et længerevarende lovligt ophold i medlemsstaten på ca. 12 år, eller har haft ophold og et fast arbejde i medlemsstaten, som indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og eventuelle kunder på medlemsstatens sprog, og som uden væsentlige afbrydelser har varet i mindst 4-5 år, eller har haft ophold og et fast arbejde, som ikke indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og kunder på medlemsstatens sprog, uden væsentlige afbrydelser i medlemsstaten i mindst 7-8 år,
 - ii) anvendes en praksis, hvorefter det taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at referencepersonen har bevaret en væsentlig tilknytning til sit hjemland ved at tage på hyppige eller langvarige besøg i hjemlandet, mens korterevarende ferieophold eller skoleophold ikke taler imod en tilladelse,
 - iii) anvendes en praksis, hvorefter det med meget betydelig styrke taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at der foreligger en såkaldt »gift, skilt og gift igen«-situation.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. april 2016, ECLI:EU:C:2016:247

⁽²⁾ Domstolens dom af 10. juli 2014, ECLI:EU:C:2014:2066

Sag anlagt den 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-91/18)

(2018/C 142/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Kyratsou og F. Tomat)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser

- i. i henhold til artikel 19 og 21 i direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »permanente destillatører« en punktafgiftssats, der er 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats
- ii. i henhold til artikel 19, artikel 21 og artikel 22, stk. 1, i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/84/EØF ⁽²⁾, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »lejlighedsvis destillatører« en punktafgiftssats, der er endnu lavere, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.